Acatistul PreaSfintei Treimi (al doilea acatist)

Sfânta Treime - Tatăl, Fiul şi Sfântul Duh - Taina iubirii supreme:

https://www.academia.edu/43538644/Sf%C3%A2nta_Treime_Tat%C4%83l_Fiul_%C5%9Fi_Sf%C3%A2ntul_Duh_Taina_iubirii_supreme

https://archive.org/details/sfanta-treime-tatal-fiul-si-sfantul-duh

https://www.docdroid.net/D9JVAkS/sfanta-treime-tatal-fiul-si-sfantul-duh-taina-iubirii-supreme-docx

https://drive.google.com/file/d/1EpnhawbOV54F1Z9VI8wajEzXP0CU0q-n/view?usp=sharing

***

Oferim şi noi un acatist al PreaSfintei Treimi. Cel din Acatistierul mare este mai bogat şi mai lung. Rămâne la preferinţa fiecăruia. Se citeşte la praznicul cel mare al PreaSfintei Treimi, a doua zi după Pogorârea Sfântului Duh, şi de cei evlavioşi adesea, ca pravilă personală.

Tropar (glas 8): Bine eşti cuvântat cel întreit Sfânt, Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce cu Înţelepciunea Ta pe toată făptura ai zidit-o şi neamul omenesc cel căzut

nu l-ai părăsit, iar păcătoşilor celor ce se pocăiesc Viaţă veşnică a le dărui le-ai făgăduit, Iubitorule de oameni, slavă Ţie. *(de 3 ori)*

Doamne, miluieşte ! *(de 3 ori)*

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Psalmul 50

1. Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta
2. Şi după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea.
3. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea şi de păcatul meu mă curăţeşte.
4. Că fărădelegea mea eu o cunosc şi păcatul meu înaintea mea este pururea.
5. Ţie unuia am greşit şi rău înaintea Ta am făcut, aşa încât drept eşti Tu întru cuvintele Tale şi biruitor când vei judeca Tu.
6. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit şi în păcate m-a născut maica mea.
7. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale mi-ai arătat mie.
8. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi; spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi.
9. Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite.
10. Întoarce faţa Ta de la păcatele mele şi toate fărădelegile mele şterge-le.
11. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele.
12. Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.
13. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale şi cu duh stăpânitor mă întăreşte.
14. Învăţa-voi pe cei fărădelege căile Tale şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce.
15. Izbăveşte-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.
16. Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta.
17. Că de ai fi voit jertfă, Ţi-aş fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi.
18. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi.
19. Fă bine, Doamne, întru bună voirea Ta, Sionului şi să se zidească zidurile Ierusalimului.
20. Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

Apoi:

Închinare PreaSfintei Treimi

Toate puterile sufletului meu, veniţi să ne închinăm Unuia Dumnezeu în Treime: Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Toate cugetele inimii mele, veniţi să ne închinăm Treimii celei ce Se cinsteşte întru o Unime.

Toate simţirile trupului meu, veniţi să ne închinăm şi să plângem înaintea Domnului, Celui ce ne-a zidit pe noi.

Cuvine-se cu adevărat a ne închina Ţie şi a te slăvi şi a mulţumi Ţie, Preasfântă şi de o fiinţă Treime, pe care toate Puterile Cereşti, Heruvimii şi Serafimii cu cântări întreite Te Laudă, toate Cetele Sfinţilor cu glasuri de mulţumire te prea înalţă şi căreia toată zidirea în cer şi pe pământ cu cuviinţă sfântă se închină.

Condac 1

Chipului Celui mai de taină, al PreaSfintei Treimi dumnezeieşti, şi noi, făptura şi zidirea Ta, cu închinarea bucuriei veşnice ne plecăm şi aşa cântarea noastră cu Cerul şi Pământul se uneşte în strigarea necontenită: ***PreaSfântă Treime, miluieşte zidirea Ta, pe care în veci o iubeşti!***

Icosul 1

Iată împlinirea descoperirii dumnezeieşti, cea mult aşteptată, care prin întruparea Fiului şi prin coborârea Sfântului Duh şi pe Dumnezeu Tatăl arată, şi aşa Treimea cea de taină şi în Cer şi pe Pământ Se slăveşte.
PreaSfântă Treime, taina întregii descoperiri dumnezeieşti;
PreaSfântă Treime, mărturisirea Îngerilor;
PreaSfântă Treime, prea slăvirea cerească;
PreaSfântă Treime, înălţimea cea dincolo şi de Cer;
PreaSfântă Treime, adâncimea cea peste orice măsură;
PreaSfântă Treime, cea de pretutindeni şi cu nimic amestecată;
PreaSfântă Treime, care toate le împlineşti fără împreunare;
PreaSfântă Treime, voia atotputernică, ce totul orânduieşte;
PreaSfântă Treime, revărsarea însăşi a Iubirii absolute;
PreaSfântă Treime, care peste fire şi în făpturi Te arăţi;
PreaSfântă Treime, care asemănarea chipului Tău dăruieşti;
PreaSfântă Treime, miluieşte zidirea Ta, pe care în veci o iubeşti!

Condacul al 2-lea

Odinioară proorocul Isaia, doar „scaunul Cel Preaînalt” a văzut, şi atingerea „cărbunelui” îngeresc puţina grăire i-a deschis, dar noi acum prin Hristos şi prin Duhul Sfânt întreaga taină o putem cânta: ***Aliluia!***

Icosul al 2-lea

Nici Moise cel ales nu Ţi-a putut vedea faţa, că nu putea făptura în focul dumnezeiesc să stea, iar noi prin Hristos de acum nu ne mai ardem, ci primim binecuvântarea cea izvorâtoare de viaţă:
PreaSfântă Treime, Chipul dincolo de orice închipuire;
PreaSfântă Treime, grăirea cea dincolo de orice grăire;
PreaSfântă Treime, pe care şi Îngerii, cu mintea plecată Te privesc;
PreaSfântă Treime, care doar în strălucirea Ta te vezi;
PreaSfântă Treime, pe care doar Hristos te descoperă;
PreaSfântă Treime, pe care doar Sfântul Duh te străluminează;
PreaSfântă Treime, care rămâi taină şi mereu Te descoperi;
PreaSfântă Treime, care de acum ne eşti de aproape;
PreaSfântă Treime, care vii şi Te sălăşluieşti întru noi;
PreaSfântă Treime, unirea a toate;
PreaSfântă Treime, întâlnirea a toate;
PreaSfântă Treime, miluieşte zidirea Ta, pe care în veci o iubeşti!

Condacul al 3-lea

Cu Atotputernicia Ta pe toate le ţii; prin cuvântul tău atotînţelept pe toate le chiverniseşti; prin Duhul Sfânt viaţă în toate reverşi şi aşa toată zidirea în mâna Ta este, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 3-lea

În toate este pecetea Ta şi în toate se văd urmele cele dumnezeieşti şi toate urmează poruncile Tale, altfel se cade în amarnicul păcat.
PreaSfântă Treime, care pe toate Le-ai creat;
PreaSfântă Treime, care pe toate Le-ai orânduit;
PreaSfântă Treime, care cu „măsuri” Le-ai străjuit;
PreaSfântă Treime, care cu podoabe Le-ai încununat;
PreaSfântă Treime, care cu „mersul” Le-ai sorocit;
PreaSfântă Treime, care de toate Te îngrijeşti;
PreaSfântă Treime, care dai hrană şi viaţă la toate;
PreaSfântă Treime, care cu Iubire, de la mic la mare eşti;
PreaSfântă Treime, care pe toate le ştii;
PreaSfântă Treime, căreia nimic nu-Ţi este ascuns;
PreaSfântă Treime, căreia Ţi se închină toate;

PreaSfântă Treime, miluieşte zidirea Ta, pe care în veci o iubeşti!

Condacul al 4-lea
Descoperirea cea de mare taină a Treimii dumnezeieşti, un Dumnezeu în trei persoane, Tatăl ce naşte pe Fiul şi totodată purcede pe Sfântul Duh, de acum ne este temelia adevăratei credinţe, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 4-lea
Eresurile păgâne au încercat să batjocorească tocmai această taină, dar Sfinţii părinţi, cu râvnă, „neclintită învăţătură" au lăsat, şi aşa „Treimea dumnezeiască" ne este „mărturisirea creştină".
PreaSfântă Treime: Tatăl, Fiul şi Sfântul Duh în unime;
PreaSfântă Treime, unimea cea dincolo de număr;
PreaSfântă Treime, nedespărţirea şi neamestecarea absolută;
PreaSfântă Treime, de o voie şi de o iubire;
PreaSfântă Treime, care întreagă eşti întodeauna;
PreaSfântă Treime, care întreagă Te reverşi şi în lume;
PreaSfântă Treime, care Te pecetluieşti în toate;
PreaSfântă Treime, înfăptuieşti deodată;
PreaSfântă Treime, care Îţi descoperi chipul în orice făptură;
PreaSfântă Treime, care eşti mărturisită de orice suflare;
PreaSfântă Treime, temelia „învăţăturii" prea sfinte;
PreaSfântă Treime, miluieşte zidirea Ta, pe care în veci o iubeşti!

Condacul al 5-lea
Pe om L-ai zidit cu asemănarea chipului Tău dumnezeiesc, şi cu suflare de taină L-ai umplut, ca în el toate să se adune şi dar să se facă, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 5-lea
Dar păcatul chipul omului a întunecat şi Raiul s-a pierdut şi din Pomul vieţii omul nu s-a împărtăşit, doar după întruparea lui Hristos iarăşi chipul i s-a dezvăluit.
PreaSfântă Treime, şi taina chipului omului;
PreaSfântă Treime, care prin om Te arăţi la faţă;
PreaSfântă Treime, care prin Hristos - omul Te descoperi;
PreaSfântă Treime, care cu lumea prin El Te uneşti;
PreaSfântă Treime, care pe toate Le pecetluieşti;
PreaSfântă Treime, care în toate daruri reverşi;
PreaSfântă Treime, care ai orânduit şi mântuirea;
PreaSfântă Treime, care nu ne-ai lăsat în păcat;
PreaSfântă Treime, care prin om dai chipul Veşniciei;

PreaSfântă Treime, care prin om toate le „desăvârşeşti”;
PreaSfântă Treime, care prin om întru „sfârşit nesfârşit” eşti;
PreaSfântă Treime, miluieşte zidirea Ta, pe care în veci o iubeşti!

Condacul al 6-lea

Proorocul Ilie, nici în vânt, nici în foc şi cutremur nu Te-a putut „deosebi”, ci doar în „adierea subţire cea peste toate”, că eşti cu adevărat „dincolo” de orice închipuire, taină doar a cântării de: ***Aliluia!***

Icosul al 6-lea

„Urmele” lucrărilor Tale din zidire nu Te-au putut arăta, doar întruparea Fiului dumnezeiesc, ce este „descoperirea tainei Celei din veac ascunsă”, care „deschide perdeaua Altarului celui pecetluit”.
PreaSfântă Treime, taină „peste hotarele” făpturii;
PreaSfântă Treime, care ai trecut peste păcatul căderii;
PreaSfântă Treime, care ai „pregătit” de la Adam, „venirea Ta”;
PreaSfântă Treime, care ai orânduit mântuirea neîmpiedicat;
PreaSfântă Treime, care ai pedepsit spre „îndreptare”;
PreaSfântă Treime, care ai curăţat spre sfinţire;
PreaSfântă Treime, care ai ales pe prooroci;
PreaSfântă Treime, care ne-ai grăit mereu prin ei;
PreaSfântă Treime, care ai chemat pe credincioşi;
PreaSfântă Treime, care ai „păstrat” un „neam ales”;
PreaSfântă Treime, care ai „ales pe cei Sfinţi”;
PreaSfântă Treime, miluieşte zidirea Ta, pe care în veci o iubeşti!

Condacul al 7-lea

Prea milostivirea Ta cea negrăită nu S-a oprit de „păcatul ce tot mai mult a pătruns în lume”, şi aşa întruparea dumnezeiască a lui Hristos ne-a adus „împlinirea marii aşteptări” şi bucuria ce copleşeşte „plânsul căderii”, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 7-lea

Prin Hristos, te avem de acum, chipul tainei Treimii dumnezeieşti, celei mai presus de toată grăirea, şi Ţie ne închinăm cu mângâierea cea mare a Veşniciei.
PreaSfântă Treime, Dumnezeul cel adevărat, întreit;
PreaSfântă Treime, taina cea din veac mult aşteptată;
PreaSfântă Treime, descoperirea peste orice închipuire;
PreaSfântă Treime, descoperirea ce Însăţi ne-o faci;
PreaSfântă Treime, arătarea ce Însăţi ne-o dezvălui;
PreaSfântă Treime, de prooroci mereu vestită;

PreaSfântă Treime, de prooroci doar „umbrită”;
PreaSfântă Treime, care doar prin Hristos Te arăţi;
PreaSfântă Treime, doar prin întruparea Sa zugrăvită;
PreaSfântă Treime, doar prin Sfântul Duh străluminată;
PreaSfântă Treime, prin tainele Bisericii, de acum, coborâtă;
PreaSfântă Treime, miluieşte zidirea Ta, pe care în veci o iubeşti!

Condacul al 8-lea

Arătarea de taină de la stejarul lui Mavri, ce ai făcut-o lui Avraam, prin cei trei îngeri, este doar o „umbră” a descoperirii de la botezul lui Hristos, când Fiul în Iordan, Sfântul Duh peste El şi glasul de sus al Tatălui cu adevărat Treime dumnezeiască Te descoperi, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 8-lea

Peste priceperea minţii este taina Ta, şi doar plecându-ne cu adâncă închinare primim străluminarea de duh şi aşa, peste „hotarele firii”, trecem şi noi în „vederea cea dincolo de orice vedere”.
PreaSfântă Treime,Ţie ţi se închină toată mintea;
PreaSfântă Treime,Ţie ţi Se pleacă toată priceperea;
PreaSfântă Treime, înaintea ta îngenunchează toată făptura;
PreaSfântă Treime, „hotarul” celor dincolo de toate;
PreaSfântă Treime, grăirea „altei” grăiri;
PreaSfântă Treime, care în altă vedere te dezvălui;
PreaSfântă Treime, care cu alţi ochi Te vezi;
PreaSfântă Treime, Ţie şi noi cu totul ne plecăm;
PreaSfântă Treime, şi noi cu bucurie îţi cântăm;
PreaSfântă Treime, şi noi la arătare te mărturisim;
PreaSfântă Treime, şi noi cu toată credinţa te adeverim;
PreaSfântă Treime, miluieşte zidirea Ta, pe care în veci o iubeşti!

Condacul al 9-lea

Filosofii cei răi, neavând închinarea, nu pot pătrunde taina cea dincolo de toate, unde se intră „descălţat de toate judecăţile lumii” şi aşa, doar credincioşii cu adevărat te vestesc, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 9-lea

Noi cu toată mărturisirea şi închinarea te avem, PreaSfântă Treime, peste adâncul minţii şi priceperii inimii, şi în descoperirea ta Însăși cu strălumina Sfântului Duh primim cele dincolo şi de vedere.
PreaSfântă Treime, nu Te scârbi de puţina noastră credinţă;

PreaSfântă Treime, nu-Ţi micşora milostivirea faţă de noi;
PreaSfântă Treime, iartă-ne că prea puţin Te mărturisim;
PreaSfântă Treime, iartă-ne că prea puţin Te iubim;
PreaSfântă Treime, iartă-ne că prea puţin ne închinăm;
PreaSfântă Treime, iartă-ne că suntem nepăsători;
PreaSfântă Treime, iartă-ne că suntem nerecunoscători;
PreaSfântă Treime, iartă-ne că suntem nemulţumitori;
PreaSfântă Treime, iartă-ne că suntem cârtitori şi hulitori;
PreaSfântă Treime, iubire dumnezeiască, iartă-ne;
PreaSfântă Treime, Slavă Ţie;
PreaSfântă Treime, miluieşte zidirea Ta, pe care în veci o iubeşti!

Condacul al 10-lea

În numele Tău, PreaSfântă Treime, toate le începem şi toate le sfârşim şi toate le pecetluim, şi aşa chipul Veşniciei şi noi avem, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 10-lea

Toate eresurile să tacă, toată mintea să se închine, toată priceperea să se plece, tot genunchiul să cadă la pământ, că Tu, PreaSfântă Treime, eşti icoană peste toate chipurile.
PreaSfântă Treime, chip şi dincolo de orice chip;
PreaSfântă Treime, arătare şi peste orice arătare;
PreaSfântă Treime, descoperire şi taină nesfârşită;
PreaSfântă Treime, înălţime şi mai presus de Ceruri;
PreaSfântă Treime, de Îngeri neîncetat cântată;
PreaSfântă Treime, de Îngeri slujită;
PreaSfântă Treime, de toţi Sfinţii proslăvită;
PreaSfântă Treime, care rămâi însă necuprinsă;
PreaSfântă Treime, care Te reverşi peste toate fără despărţire;
PreaSfântă Treime, la care „peste fire” şi noi ajungem;
PreaSfântă Treime, pe care toate neamestecat Te primesc;
PreaSfântă Treime, miluieşte zidirea Ta, pe care în veci o iubeşti!

Condacul al 11-lea

Sfinţii părinţi ai Bisericii mult s-au nevoit chipul Tău cel mai de Sus peste toate să-L înalţe, ca pe o temelie a veşniciei ce şi lumea o ţine şi pe care lumea se întemeiază, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 11-lea

O, taină a unimii negrăite, a unirii Celor de sus cu cele de jos, a celor nevăzute cu cele văzute, a celor vremelnice cu cele veşnice, şi noi Te mărim.
PreaSfântă Treime, temelia Bisericii creştine;
PreaSfântă Treime, temelia descoperită lumii întregi;
PreaSfântă Treime, mărturisirea cea mare a Îngerilor;
PreaSfântă Treime, mărturisirea cea mare a pământenilor;
PreaSfântă Treime, mărturisirea din toată făptura;
PreaSfântă Treime, Taina tainelor;
PreaSfântă Treime, taina din care ies toate descoperirile;
PreaSfântă Treime, taina care izvorăşte toată arătarea;
PreaSfântă Treime, „hotarul" dintre cele văzute şi nevăzute;
PreaSfântă Treime, „hotarul" celor „neamestecate";
PreaSfântă Treime, unimea însă a toate;
PreaSfântă Treime, miluieşte zidirea Ta, pe care în veci o iubeşti!

Condacul al 12-lea
Cu mare grăire şi mărturisire şi noi numim prea sfânt numele Tău, şi cu îngenunchere adâncă rugăciunea noastră o înălţăm, nădăjduind la milostivirea Ta nemărginită, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 12-lea
Iartă-ne, că mai mult nevoile noastre le arătăm şi de neputinţele noastre ne văităm, şi prea puţin cântarea cuvenită o avem; iartă-ne, Dumnezeul şi Făcătorul nostru, că ştim că ne iubeşti peste toate.
PreaSfântă Treime, Slavă Ţie!
PreaSfântă Treime, bucuria noastră, a veşniciei;
PreaSfântă Treime, bucuria peste toate;
PreaSfântă Treime, credinţa noastră adevărată;
PreaSfântă Treime, credinţa noastră neclintită;
PreaSfântă Treime, nădejdea peste toate;
PreaSfântă Treime, nădejdea cea fără îndoială;
PreaSfântă Treime, împlinirea spre care şi noi alergăm;
PreaSfântă Treime, asemănarea pe care şi noi o dorim;
PreaSfântă Treime, icoana chipurilor de taină;
PreaSfântă Treime, icoana descoperită la faţă;
PreaSfântă Treime, miluieşte zidirea Ta, pe care în veci o iubeşti!

Condacul al 13-lea (de trei ori)
Cu închinare adâncă, Ţie, PreaSfântă Treime: Tatăl, Fiul şi Sfântul Duh, şi noi ne plecăm şi numele Tău prea sfânt Îl mărturisim şi mulţumirea cuvenită şi noi, ne-

vrednicii, îţi aducem, cu rugăciunea cea mare să ne izbăveşti şi pe noi din amarnicele nevoi, că Tu eşti limanul Cel mai de sus, şi aşa să cântăm: ***Aliluia!***

Se citeşte apoi din nou:

Icosul 1
Iată împlinirea descoperirii dumnezeieşti, cea mult aşteptată, care prin întruparea Fiului şi prin coborârea Sfântului Duh şi pe Dumnezeu Tatăl arată, şi aşa Treimea cea de taină şi în Cer şi pe Pământ Se slăveşte.
PreaSfântă Treime, taina întregii descoperiri dumnezeieşti;
PreaSfântă Treime, mărturisirea Îngerilor;
PreaSfântă Treime, prea slăvirea cerească;
PreaSfântă Treime, înălţimea cea dincolo şi de Cer;
PreaSfântă Treime, adâncimea cea peste orice măsură;
PreaSfântă Treime, cea de pretutindeni şi cu nimic amestecată;
PreaSfântă Treime, care toate le împlineşti fără împreunare;
PreaSfântă Treime, voia atotputernică, ce totul orânduieşte;
PreaSfântă Treime, revărsarea însăşi a Iubirii absolute;
PreaSfântă Treime, care peste fire şi în făpturi Te arăţi;
PreaSfântă Treime, care asemănarea chipului Tău dăruieşti;
PreaSfântă Treime, miluieşte zidirea Ta, pe care în veci o iubeşti!

Rugăciune către Dumnezeu Tatăl

Stăpâne peste toate stăpâniile, Părintele cel fără început, Cel dincolo şi de neînceput, care naşti din veci pe Fiul şi purcezi pe Sfântul Duh, ca Treimea dumnezeiască, cea peste orice grăire şi închipuire, care şi pe noi „din nimic şi nefiinţă” ne-ai zidit şi cu chipul Tău ne-ai cinstit şi ne-ai îngăduit să ne fii şi nouă Părinte şi noi „fiii Tăi”, pe care, deşi căzuţi din porunca Ta în amarnicul păcat, iarăşi ne-ai ridicat prin Fiul Tău cel iubit, prin El şi noi de acum la iubirea Ta alergăm. Cum Să-Ţi mulţumim, decât închinându-ne şi cântând numele Tău cel mai mare şi mai presus şi decât Cerurile.

O, braţe dumnezeieşti de Părinte, cine poate Să-ţi spună Iubirea? O, braţe dumnezeieşti de Părinte, Însăşi veşnicia! Iubirea Ta nemărginită trece peste stricăciunea noastră şi noi, cei vrednici de judecată şi pedeapsă, găsim iertarea şi mângâierea. Ne închinăm Ţie, Părintele veşniciei, şi numele Tău Îl cântăm ca pe cel mai mare nume. Miluieşte-ne şi pe noi, zidirea Ta, pe care o iubeşti în veci!

Rugăciune către Dumnezeu Fiul

O, Fiul lui Dumnezeu, din veşnicie, chipul Tău ne-ai dăruit, prin care şi noi am fost zidiţi, şi „fii de făpturi” ne-am făcut, care şi mai mult, tu Însuţi te-ai întrupat, că lumea în trupul Tău s-o preface, nu te-ai oprit de păcatul cel amar şi crucea mântuirii ai purtat şi cu Învierea, moartea ai biruit, şi aşa „zidirea Ta” după „chipul şi asemănarea Ta” ai împlinit-o.

O, Fiul dumnezeiesc, Doamne Iisuse Hristoase, icoană ce arată la faţă ce nu s-a putut vedea, Ţie ne închinăm şi numele Tău prea scump neîncetat Îl numim, prin care şi noi cu tine ne unim în veşnicia la care şi pe noi ne ridici!

Rugăciune către Dumnezeu Sfântul Duh

Împărate Duhule cel PreaSfânt, care de asemenea peste lume Te cobori şi cu mângâierea Ta ne copleşeşti, tot cu închinarea cea adâncă Te cinstim şi îndrăznim să Te rugăm, să ne fii milostiv, chiar dacă în păcate suntem, că doar Tu poţi să ne curăţeşti şi să ne luminezi şi aşa să ieşim din amarnica stricăciune.

O, Dumnezeule cel din Treimea cea negrăită, o, dumnezeiască Domnie, numele cel mai Sfânt, cu înfricoşare te numim! Mângâietorule prea bune, prea sfinte Duhule Sfinte, Slavă Ţie!

Rugăciune către PreaSfânta Treime

PreaSfântă Treime, descoperirea împlinirii a toate, şi noi, cei de jos şi neputincioşi, cu închinarea cea mai mare Te cinstim şi Te mărturisim cu numirea credinţei neclintite şi aşa, Dumnezeule şi Făcătorul nostru, noi, făptura Ta, suntem cu adevărat în iubirea cea din veşnicie. Slavă Ţie Dumnezeule, Slavă Ţie!

(Extras din cartea: Imnografie / Ieromonah Ghelasie Gheorghe. - Bucureşti: Platytera, 2016)